

נר שמואל

לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

יום שלישי ח' בניסן תשע"ד

בס"ד

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

ביצה - ט'

1. לש עיסה בעי"ט ולא הפריש חלה, האם יכול להפריש ביו"ט?

רבה: יכול. כיון שמותר ללוש ולהתחייב בהפרשה ביו"ט עצמו. ולא גזרו שנראה כמתקן, כמו שגזרו במעשרות. אבוא דשמואל: לבני ארץ ישראל שחייבים בחלה מדאורייתא, אינו יכול. וההיתר להפריש, רק לנילוש ביו"ט עצמו. לבני חו"ל: סובר כבנו שמואל, שיכול לאכול ויותר מעט ועליו יקרא 'חלה' במוצאי יו"ט. אבל תחילה ביו"ט אסור שהרי נאסר לזרים.

2. לבית שמאי: אין מוליכין סולם משובך לשובך [אבל מטה מחלון לחלון שבשובך] ובית הלל מתירין. מה טעמיהם?

רב חנן בר אמי: מחלוקתם ברשות הרבים. ב"ש חוששים שהרואים יחשדו שמטלטל סולם להטיח גגו וב"ה לא חוששים, משום שניכר בסולם שהוא של שובך, אבל ברשות היחיד לכו"ע מותר. ורב חנן סבר כמתירים בברייתא לשטוח בחמה בגד שנרטב, במקום מוצנע שאין רואים שיחשדהו שכבס ביו"ט. ולא כרב שפסק כמ"ד: כל מקום שאסרו חכמים מפני מראית העין אפילו בחדרי חדרים אסור. לשון ב': ברה"ר לכו"ע אסור לטלטל הסולם משום מראית עין. ונחלקו ברשות היחיד אם אוסרים אף בצנעה. [ולרב בדעת בית הלל, גם ברה"ר מתירים]

3. בני ר' חייא התירו הלכה בטלטול סולם. ר' חייא אמר להם, צאו ואסרו מה שהתרתם. במה היה טעונתם?

בברייתא דלהלן ג' חלקים:

א. ר' אליעזר בר"ש: לכו"ע מותר להוליך סולם, ונחלקו ב"ש וב"ה אם מותר להחזיר.

ב. ר' יהודה: התירו רק בסולם של שובך. ובסולם עליה כולם אוסרים.

ג. ר' דוסא: מטה את הסולם מחלון לחלון שבשובך. [וי"א אף מדדה]

לשון א' במעשה: התירו לטלטל סולם עליה - חשבו שר' יהודה חולק על ראבר"ש שמתיר. ואביהם סבר שר' יהודה מפרש אותו. לשון ב' במעשה: התירו להטות סולם עליה - חשבו שר' דוסא התיר זאת. ואביהם סבר שר' דוסא התיר של שובך.

4. בית שמאי הקילו בחפירה לכיסוי הדם לכאן משום שמחת יו"ט, וב"ה אעפ"כ החמירו. הוקשה מדינים שב"ש החמירו וב"ה הקלו.

ותירצו שיתכן שאין הנדון משום שמחת יו"ט אלא כל דין וסיבתו. מה טעם הדינים לצד זה? [ע"י תוס', בביאור המסקנה]

בכיסוי הדם: יתכן שב"ש מקילים משום שיש דקר נעוץ ולא נחשב חפירה, וב"ה מחמירים שחוששים שיכתוש.

א. ב"ש: אוסרים להוליך סולם משובך לשובך ממראית עין. וב"ה: מתירים, משום ששובכו מעיד עליו.

ב. ב"ש: אוסרים ליטול יונים אם לא נענם מבעו"י, שמא ימלך. וב"ה: מתירים, שלאיסור מוקצה מספיק הזמנה באמירה.

ג. ב"ש: אוסרים לטלטל עלי [כותש חיטים] לכתוש בשר. וב"ה: מתירים, כיון שהוא 'כלי' ולצורך המותר.

ד. ב"ש: אוסרים לשטוח עור לפני דורסים וכן טלטלו. וב"ה: מתירים, כיון שאינו מכוון לעיבוד. ואף ראוי לישב עליו.

ה. ב"ש: אוסרים לסתור תריסי המוכרים. וב"ה: מתירים.

וכאן אמר ר' יוחנן מוחלפת השיטה. ודחינן: הטעם שאין סותר בכלים.

[מ-אות ג', שייך לדף הבא]